

О. В. Меленчук

Лакуста Святослав Михайлович

ЛАКУСТА Святослав Михайлович (псевд.: Будяченко, Колька, Гриць Мазниця, Михайленко, Непанас Некущенко, Немонах, Іван Шпилька, Вуйко Славко; 12. 11. 1884, с. Печеніжин, нині Коломий. р-ну [Івано-Фр. обл.](#) – 23. 11. 1959, м. Бухуші, Румунія) – поет, публіцист, громадсько-культурний діяч. Закін. Чернів. університет (1908). Викладав укр. мову та літературу, лат., франц. та нім. мови у 2-й Чернів. гімназії (1908–10), Вижниц. укр. гімназії (нині Чернів. обл., 1910–22). Після 1-ї світової війни був головою товариства «Вижницький Боян», а також повіт. старостою (комісаром) Вижниччини (1918). 3 листопада 1918 організував у Вижниці нар. віче за входження Буковини до складу Української Держави. За укр. патріот. погляди був переведений румун. владою із Вижниці у бессараб. м. Кагул (нині Молдова), викладав нім. мову у Фокшан. гімназії (нині Румунія, 1922–30). У 2-й пол. 1930-х рр. переїхав у Львів, займався журналіст. та видавн. діяльністю. У чернів. та львів. часописах опублікував низку статей про нац.-визв. змагання та більшов. терор, а також розвідок на істор., краєзн., літ., театр. тематику. Писав гуморист.-сатир. вірші для дітей. Переклав повість Г. Асакі «Мазепа в Молдавії» (1929), крит. нарис К. Доброджану-Гері «Тарас Шевченко» (1930), окремі твори Ф. Достоєвського, А. Чехова та ін. 1931 у г. «Час» опублікував ст. «Про національно-політичний світогляд Тараса Шевченка», «Як умру, то поховайте...» тощо. Окреме місце у твор. доробку Л. посідають його рец. на художні твори, зокрема роман М. Старицького «Розбійник Кармелюк», на повісті В. Будзиновського «Пригоди запорозьких скитальців» і «До віри батьків», А. Чайковського «Чорні рядки», П. Франка «Махнівська попівна», Д. Николишина «Ірод Великий», Б. Лепкого «Сотниківна», А. Лотоцького «Кужіль і меч», на твори Ф. Дудка «Чорторий» і «В заграві», Р. Купчинського «Перед навалою» та «Курилася доріженька», поему О. Бабія «Гуцульський курінь», на «Щоденник» Є. Чикаленка, «Спомини з часів української революції» В. Петріва, «З моїх споминів» М. Галаґана та ін. видання 1920–30-х рр. Постійну увагу приділяв творам буковин. авторів – К. Ластівки, І. Гаврилюка, І. Бордейного, Д. Харов'юка (вважається першим його біографом). Відгукувався на появу україномов. публікацій зарубіж. літ-ри – сх. епосу «Казки тисячі і одної ночі», «Чорної Індії» Ж. Верна, «Пригод бравого вояка Швейка» Я. Гашека, творів «В огні» турец. письменниці Х.-Е. Адивар, «Маленькі школярки п'ятьох частин світу» франц. письменниці Е. Берте у перекл. К. Малицької.

Рекомендована література

1. Лакуста Святослав. Дума про двох братів Кантемірів // Буковина. 1992, 26 трав.;
2. Мельничук Б. Святослав Лакуста // Письменники Буковини другої половини ХІХ – першої половини ХХ століття: Хрестоматія. Ч. 1. Чц., 2001.

Покликання на статтю:

Лакуста Святослав Михайлович / О. В. Меленчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53106>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).